MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS V: 1.9. 1.11.)
Melk, 1471 Seite 202r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

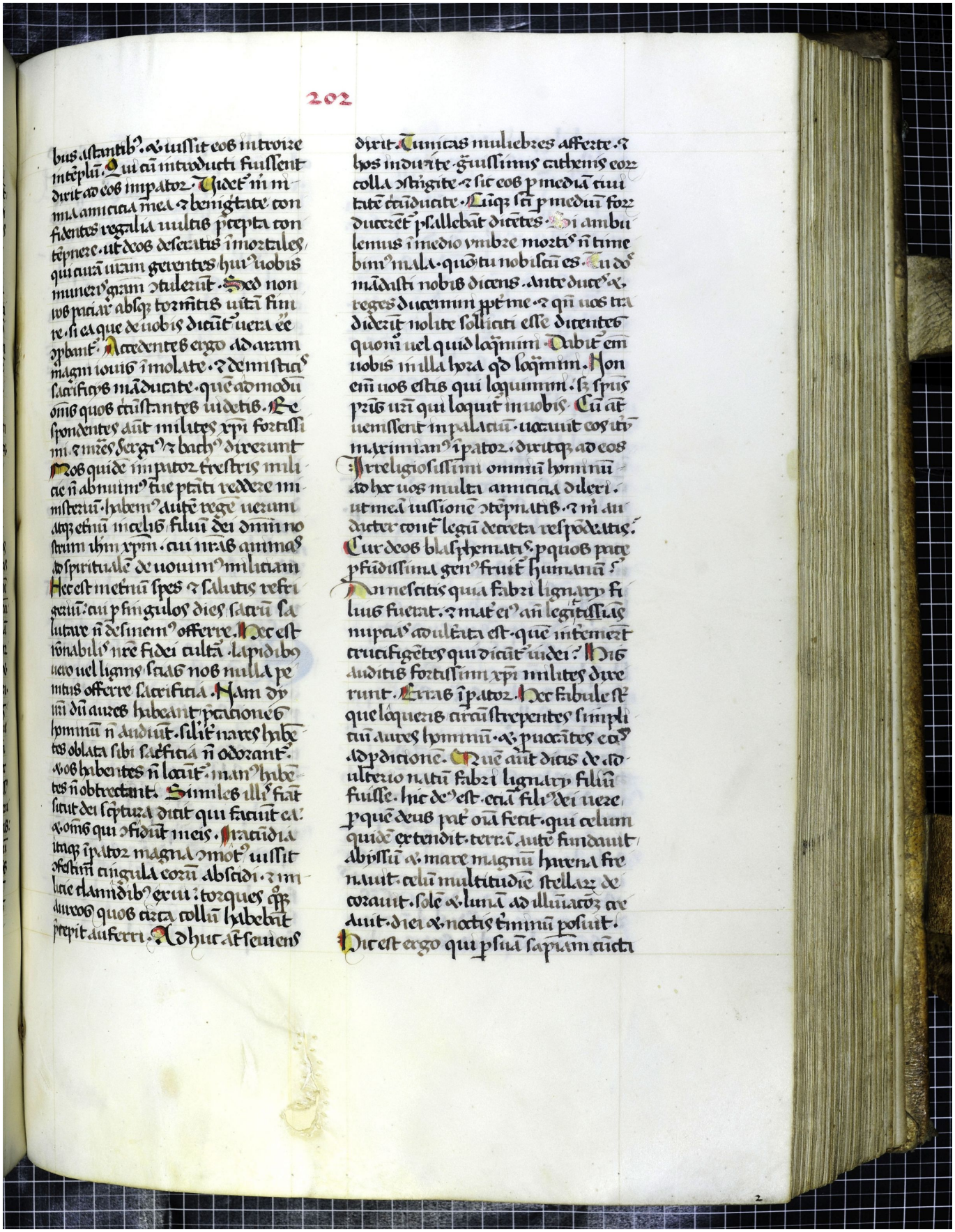

bus astantib⁹. & iussit eos introire
in ēplū. Qui cū introducti fuissent
dixit ad eos imp̄ator. Scitis nī m
mea amicitia mea & benignitate con
fidentes regalia multis p̄cepta con
tēpnere. ut deos deseritis i mortales
qui aurū uram gerentes hui⁹ uobis
munera⁹ gram ostulerūt. Sed non
uos patiar absq; tormentis uitā fini
re. si ea que de uobis dicūt uera ēe
ꝓbant. Accedentes ergo ad aram
magni iouis i molate. & de mistica
sacrificio mādūcate. quē ad modu
omis quos circūstantes uidetis. Re
spondentes autē milites xpi fortissi
mi. & martes sergi⁹ & bach⁹ dixerunt
Nos quidē imp̄ator celestis mili
tie ñ abnuim⁹ tue p̄cepti reddere im
misterū. habem⁹ autē rege uerum
atq; eternū in alis filiū dei dnm no
strum ihm xpm. cui nras animas
ad spiritualē de uouim⁹ militiam
Hec est mēnū spes & salutis refri
gerū. cui p singulos dies sacrū sa
lutare ñ desinem⁹ offerre. Hec est
rōnabilis nrē fidei cultā. lapidibo
ueo uel ligno sacras nos nulla pe
nitus offerre sacrificia. Nam dy
uīi dū aures habeant p̄cationes
hominū ñ audiūt. silit nares habe
tes oblata sibi sacrificia ñ odorant.
Nos habentes ñ loquūt. manus habe
tes ñ obtrectant. Similes illi fiāt
sicut dei scp̄tura dicit qui faciunt eā.
& omis qui confidūt in eis. Tractūdi
itaq; imp̄ator magna omot⁹ iussit
festinū angula corū abscidi. & im
mice flammib⁹ ereū: torques aff
duros quos circa collū habebāt
p̄cepit auferri. Adhuc ait sentens
dixit. Tunicas muliebres afferte. &
hos induite. Iussimus cathenis cor
colla astringite. & sic eos p medū ciui
tātē circūducate. Cuiq; sā p medū for
ducerēt psallebāt dicētes. Si ambu
lemus i medio umbre mortis ñ time
bim⁹ mala. quō tu nobis sā es. Cū do
mādasti nobis dicens. Ante duces. &
reges ducemur ppt̄ me. & qui uos tra
dideritis nolite solliciti esse dicentes
quomō uel quid loqm̄ini. Dabit enim
uobis in illa hora qd loqm̄ini. Non
enī uos estis qui loquimini. sz spus
patris uri qui loquit in uobis. Cū at
uenissent in palatū. uocauit eos ui
maximian⁹ imp̄ator. dixitq; ad eos
Irreligiosissimi omnū hominū
ad hoc uos multa amicitia dilexi.
ut mea iussione contēpnatis. & mi au
dacter contra legū decreta respondeatis.
Cur deos blasphematis. p quos pace
p̄fūdissima gen⁹ fruit humanū?
Non nesciatis quia fabri ligna⁹ fi
lius fuerat. & mat⁹ eius an legitimū
nupta⁹ adultera est. quē interemerūt
crucifigētes qui dicūt iudei? His
auditis fortissimi xpi milites dixe
runt. Errat imp̄ator. Hec fabule sūt
que loquentis circūstrepentes simpli
cium aures hominū. & p̄ucātes eos
ad p̄dictione. Que aut dicis de ad
ulterio natū fabri ligna⁹ filiū
fuisse. hic de⁹ est. ceū filius dei uere
p quē deus pat⁹ omia fecit. qui celum
quidē extendit. terram autē fundauit
abissū & mare magnū hiemē fre
nauit. celū multitudine stellar de
corauit. solē & lunā ad illuminandū ac
dauit. diei & noctis tēpnū posuit.
Hic est ergo qui p̄sciū sapiam eiecti